מכתבים

המלחמה המזוהמת

מדברי מר אבנרי אני סבורה כי בשיחתו עם לוחמי השיחרור (העולם הזה 1206) הועלתה ההצעה להקמת אגודת אוהדים של לוחמי־השיחרור האלג'יריים בישראל.

יתכן שזה נראה לכם כמליצי, אך יש לי הרגשה של שיתוף עם כל לוחם־שיחרור ב־אשר הוא. הייתי רוצה להצטרף לאגודה כזאת זו.

כצברית דור רביעי בארץ, שלא יכלה להשתתף במלחמת־השיחרור שלנו בגלל גילה, אינני יודעת במה אוכל לעזור. אבל אני מתארת לעצמי שאם הדבר יהיה אקטואלי, יימצא לי תפקיד שאשמח למלא אותו.

בגלל עבודתי, נא לא לפרסם את שמי.

קוראה, ירושלים

הצעת העורך כי ישראל תסייע לתושבי אלג'יריה היא מסוכנת. ההיסטוריה מלמדת כי מדינות נוהגות לשכוח את העזרה ש־הגישו להן מדינות אחרות במצבים קריטיים. ... אני כמעט בטוח כי בשעה שתקבל אלג'יריה את עצמאותה, היא תצטרף לליגה הערבית ותנקוט ב־מדיניות אנטי־ישר־אלית כמו השאר. ה־כיוון מלמדנו כי אשר בעת ובעונה את לנהל מדיניות אנטי־ישראלית ואנ־טי־ערב"ית כאחת.

אלון

חיים שטיין, ירושלים

אני מוכן לשתף פעולה למען לוחמי־החופש באלג'יריה, כפי שאני נוהג לע־זור לכל איש וקבו־צה שלוחמים על זכותם או אשר נת־קפים בלי צדק — אם שמותיהם נ'יפי־לו, שמעון פרס, אורי אבנרי, עבד אל־נאצר או אנשי אלג'יר.

ג. אלון, חיפה

תודת העורך לקורא אלון, עורך **ביזנס דייא־רי**, המגדיר את עצמו, ליד חתימתו על מכתב זה, כ„מעריץ, היד השחורה' וכל אנשי המעשה ההוגנים והמצליחים (אם גם פקידים מסויימים מתקשים להבינם), איש ה־חושב שיש לבדוק כל מאורע וכל איש בלי הגבלה של דעות מוקדמות ושל סיסמות פוליטיות או תנועתיות, איש החושב שתפ־קידו של עתונאי לכתוב את האמת."

... אני מסכים עם העורך שאפילו בלי עזרת ישראל תשתחרר אלג'יריה, אולם מה יקרה אם ישראל הצביע באו"ם לטובת לוחמי־החופש האלג'יריים?

אז יבוא האזרח הצרפתי הפשוט ויוסר בצדק: מכיוון שישראל תומכת באויבינו, מדוע אנחנו נספק לה לישראל החרוטה נשק? מדוע עזרנו לישראל כאשר אויביה רצו, ב־1956, להשמידה? באותה זכות שישראל תומכת במורדי אלג'יריה, אנחנו העם ה־צרפתי נתמוך בפידאיונים (מורדי פלש־תינה) ולא נספק לישראל נשק.

שלמה שרגאי, חולון

איני רואה שום סיבה מדוע לא תקום לינה לקשרי־תרבות בין ישראל ואלג'יריה, שבמרכזה תעמוד משפחת קוראי „העולם ה־זה". לבטח אין ביכולתנו לעזור מבחינה חומרית, אבל מבחינת העידוד הרוחני, ה־אמונה בצדקת דרכו של העם האלג'ירי לע־מאות, לבטח נוכל ונוכל לעזור.

יצחק בר־כוכבא, ירושלים

אני מבין את הרגשות הנואים של ה־עורך ואת אהדתו העמוקה לעם האלג'ירי. אין עוררים על מסקנתו כי העם האלג'ירי יקבל אי־פעם את עצמאותו. אך (אם יתקבלו הצעות העורך) תעמוד ישראל בפני מצב עדין ביותר: מצד אחד תקבל תמיכה ממע־צמות המערב, הן כלכלית והן צבאית, ומצד שני תילחם שכם אחד עם האלג'ירים נגד צרפת, המהווה חלק חשוב מברית נאט"ו.

מעניין שהעורך עצמו פכין כי הגיע לירי דרישה קיצונית שאף ממשלה ישראלית, לא יפנית ולא שמאלית, לא תוכל לבצעה. על כן הציע שעל בעלי המצפון לבנות גשר ראשון אל האלג'ירים, ולשמור על קשרי „ידידות" אתם.

האם העורך תמים עד כדי כך שיאמין כי האלג'ירים יזכרו בבוא העת את „ידידות" בעלי המצפון בישראל, לעומת העזרה וה־תמיכה הכלל־ערבית? ברור כי העם האלג'י־רי המשחרר יהווה נדבך נוסף לחומה ה־אנטי־ישראלית, על אף „ידידותם" של מתי מספר בישראל.

עמי רוטר, סבריה

רוטה שלעטו של העורך שתי ציפורניים בקצותיו. באחת הוא קורע את המסווה מעל פני המשטר במדינה, ובאחרת חושף את מערומי אינטרנאציונל הדיכוי, הפאשיזם והמלחמה.

קשה לייחסו על התטונגותו מעוצמתו ה־מפתיעה של „אינטרנאציונל בעלי הרצון הטוב", לרבות סניפו הצרפתי. אך אוכל רק להבטיחו נאמנה כי גם בעירי יש לו בני־ברית המאזינים אל קול הלמות לבו ועונים לעומתו בעוצמה חזקה שבעתיים.

יובל רותם, ירושלים

רפואה מונעת

לקראת סוף 1959 הופיעו בעתונות ידי־עות על כך שמשטרת ישראל הצליחה לגלות קבוצת אנשים, שציידו את עצמם בתעודות מזויפות ושנטלו לעצמם את התואר רופא. כמסר שבין האנשים הללו נמצא אדם אחד שברירר זו נכנס כרופא לשירות הצבא, וש־הגיע לדרגת סגן־אלוף.

הציבור חיכה לתגובה של קצין־הרפואה הראשי של צה"ל, אך הוא לא מצא לנכון למסור הכחשה על הדבר החמור הזה, שעלול היה לפגוע בכבוד קציני צה"ל. להיפך, הת־פשטו בין הרופאים שמועות שקצין־הרפואה הראשי מעוניין להשתיק את כל העניין.

באותו הזמן עזב את הארץ רופא בדרגת סגן־אלוף, שעליו היו מתאימים כל הסימ־נים שהביאה המשטרה בהודעתה הנ"ל ל־עתונות. הקצין הזה נשלח להשתלמות לחוץ־לארץ, ובקרב הרופאים התחילו לדבר, ב־קשר לכך, על „הפרס לרמאות".

לא מוסכן שמענו את דבריו של הרמטכ"ל הקודם, רב־אלוף משה דיין, שמפקד היודע על עבירות של קצין שמתחת פיקודו, צריך למסור אותו מיד לדין, אחרת הוא אשם בשיתוף־פעולה, ודינו כמשתף פעולה.

הציבור רשאי לדעת מי אחראי על כך שעד היום לא נעשה דין ומשפט בשורות חיל־הרפואה באנשים, שלפי הודעת המשטרה נחשדו בעוונות קשים, ושיצאו עד עכשיו עם כל התשלומים שקיבלו כאקדמאים ב־משך שנים.

ד"ר מ. ב., תל־אביב

תשובת דובר צה"ל למכתב הקורא מ.ב.: „הואיל ובעל המכתב אינו מפרט, אין תשו־בתנו יכולה להיות אלא עקרונית. כל ה־רופאים המועסקים על־ידי צה"ל, הן כחיי־לים והן כאזרחים, פועלים במיקצועם, ככל יתר הרופאים במדינה, על־פי רשיון מטעם משרד־הבריאות, שדבר הענקתו מת־פרסם בספר־הרישום של הרופאים. אין צה"ל רשאי או מוסמך לפסול רשיונות תעסוקה המוצאים על־ידי הרשות המוסמכת לכך על־פי החוק."

תצפית

במרור „הווי" של העולם הזה (1205), שהופיע ביום ה־25 באוקטובר, כתוב שאחד התושבים בטהראן שינר בוטנים לארמון ה־מלכותי לרגל הולדת תינוקו של השאה. עד כמה שידוע לי, נולד התינוק ב־31 באוק־טובר. איני יכולה להבין מניין שאבתם ידיעה מוקדמת זו.

אהובה בורוכוב, ניו־יורק

הידיעה סופקה על־ידי עורך מדור הנבואה.

זהבה והעצמאות

בגליון העולם הזה (1205), בכתבה על זהבה טוחרי, מופיעות כמה אינפורמציות הפוכות.

זהבה לא היתה מעולם מזכירת ועדת יום־העצמאות, וכן לא מזכירתי. מזכי־רת וועדת יום העצ־מאות היא מזכירת התיאטרון הקאמרי, עליזה קריצ'בסקי, ואילו זהבה עברה לשביעת רצון הם־מוגים עליה כעובדת מן המניין הכללי של המזכירות.

אגמון

זהבה לא ריכזה גם במת יום עצמ־אות בככר מלכי־ישראל, מכיוון ש־היתה שם במת־בידור בשנה החולפת. תפ־קידה הונדר כמוכי־רת במת־בידור כ־משק־הפועלות בצפון תל־אביב.

בקשר ליחסיה עם נציגי העם העיראקי בלונדון אינני יכול לאשר או להכחיש.

יעקב אגמון, מרכז חניגות יום העצמאות תש"ך, תל־אביב

פיגרום בזכוב

הרשו נא לי לפרסם מעל דפי „העולם הזה" העתק של מכתב אשר שלחתי לחובע הראשי של ממשלת מערב גרמניה, ד"ר דריק:

נודע לי מהודעתכם הרשמית, שהתפרסמה בעתונות הישראלית ב־5.9.60, שסיימתם את החקירה של ד"ר תיאודור אוברלנדר, שר הפליטים לשעבר, בטיהורו.

ידוע לי שלפני חקירתכם האחרונה התי־קיים בגרמניה המזרחית משפט של אוברי־לנדר בהעדרו, שם הוא נמצא אשם. לאחר זאת החלטתם גם אתם לערוך חקירה. קיוויי־תי שמסקנתה היא גם ברזובליקה הגרמנית הפדרלית להביא את אוברלנדר על עונשו.

נודע לי שאף הוזמנו אליכם עדים.

הייתי עדה של התפרעויות אנטישמיות שנערכו בלבוב ב־1.7.1941, יום כניסתו של אוברלנדר לעיר זו. שיגרתי בדאר אויר מכתב רשום ב־5.7.60 בצירוף קטעים מיומני, המתארים את הפוגרום. המכתב היה פלווה בטופס דאר מיוחד, אשר הוחזר לי עם חתימתו של ד"ר דריק. לאחר שבידי נמ־צאת חתימתך המאשרת קבלת דבר־דואר, או־לם כל השובה לא קיבלתי ולא זומנתי להעיד, הנני מסיקה שכלל וכלל לא הייתם מעוניינים במשפט צדק שיביא להרשעתו של אוברלנדר. מסרתכם היתה לבצע תפרון פו־ליטי נגד מוסדות משפטיים במזרח גרמניה, לטהר את אוברלנדר ואת ממשלתו בה הוא כיהן כשר הפליטים.

תרשה לי להביע את מחאתי העמוקה. ב־יום הפוגרום הנזכר נורה אבי בבית הסוהר ברחוב קזימיזובסקי שבעיר לבוב. ההוצאה להורג בוצעה על־ידי אנשים במדים. ראיתי אנשים במדי־צבא — מדי פלוגת „נכטיגל", גם ליד בית הסוהר ברחוב קזימיזובסקי וגם ליד בית הסוהר בזמרסטינוביב, משום ש־עברתי ליד המקומות האלה באותו יום וה־מחזה נחרת בזכרוני עמוק.

הנני מסילה את האחריות לרצח אבי — על תיאודור אוברלנדר, אשר היה אחראי ל־פלוגת „נכטיגל", שהשתתפה באופן פעיל ב־התפרעויות נגד היהודים.

יניגה השלס אלסמן, חיפה

סונול מוציא:

קטנול

השמן הירוק לקטנוע ולאופנוע

קטנול

הוא שמן מיוחד למנועים בעלי שתי פעימות המכסה ברפד מתמיד את החלקים הנעים ומגנון הארכובה בעל מסבי הכדורים העדינים ושומר עליהם בפני בלאי והחלדה.

קטנול

שומר על נקיון חריצי השטיפה והפליטה, ומונע פגימה בהספק המנוע.

קטנול

מונע זהום המצתים ושומר על כושר פעולתם המלא.

קטנול

גורם לאיזון הטמפרטורה בין החלקים השונים למניעת תפיסתם וסדיקתם.

קטנול

תרכובתו המיוחדת משמה לקטנול צבע ירוק המאפיין אותו ומבדיל אותו מכל שמן אחר. קטנול מתערבב יפה עם הבנזין, אפשר לעמוד על הערבוב המושלם ע"י הצבע הירקרק של התערובת.

קטנול

מיוצר ע"י

סונול ישראל בע"מ

סונול

„העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל־אביב, גליקסון 8, טלפון 26785, ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ, ת"א פין 6 • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.